

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ObdoZ/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	5113214315
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5113214315.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným 1./ GAZZA s.r.o. v konkurze, so sídlom A. Hlinku 8, 971 01 Prievidza, IČO: 36 307 092 (spoločnosť zrušená dňom 17. júla 2021), 2./ Mgr. L. T., nar. X. K. XXX9, trvale bytom H. XXXX/X, XXX XX R. - L. H., 3./ G. T., nar. X. C. XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, XXX XX R. - L. H., adresa na doručovanie: F. X, XXX XX R., 4./ G. C., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom Z. G.. T. XX/XX, XXX XI D., adresa na doručovanie: Z. A. C. XXX/XX, XXX XI D., 5./ Mgr. L. C., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom Z. A. C. XXX/XX, XXX XI D., žalovaní v 3. až 5. rade zastúpení zástupcom Advokátska kancelária Mgr. Karol Haťapka, s. r. o., so sídlom Vretenová 3516/4, 841 04 Bratislava, IČO: 46 606 122, 6./ Ing. Ľ. T., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom E. XXXXX/XX K., XXX XX R. - A., o zaplatenie zmenkovej pohľadávky 434.182,19 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 38CbZm/27/2013, v konaní o dovolaniach žalovaných v 3., 4. a 5. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 14CoZm/7/2015-136 zo 16. júla 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolania žalovaných v 3., 4. a 5. rade o d m i e t a .

II. Žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie uzneseniami č. k. 38CbZm/27/2013-72, č. k. 38CbZm/27/2013-73 a č. k. 38CbZm/27/2013-74, všetky z 9. júna 2014, uložil žalovaným v 3., 4. a 5. rade povinnosť zaplatiť súdny poplatok 16.596,50 eura, každému z nich samostatne, za námietky podané proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 11Zm/25/2013-25 z 22. júla 2013. Na odvolanie označených žalovaných, Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, uznesením č. k. 14CoZm/7/2015-136 zo 16. júla 2015, spojil na spoločné konanie pod spoločnou spisovou značkou 14CoZm/7/2015 odvolacie konania vo veciach vedených na menovanom krajskom súde pod spisovými značkami 14CoZm/7/2015,

14CoZm/8/2015, 14CoZm/9/2015, 14CoZm/10/2015 a 14CoZm/11/2015 a ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil odvolaním napadnuté uznesenia prvoinštančného súdu o uložení poplatkovej povinnosti č. k. 38CbZm/27/2013-72, č. k. 38CbZm/27/2013-73 a č. k. 38CbZm/27/2013-74.

2. Proti označeným uzneseniam Okresného súdu Žilina v spojení s uznesením odvolacieho súdu č. k. 14CoZm/7/2015-136 zo 16. júla 2015, podali dovolania žalovaní v 3., 4. a 5. rade (č. l. 434, 446, 454 spisu), každý z nich proti výroku, ktorý smeroval voči osobe toho-ktorého z nich. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), majú za to, že súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil ich osobám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Dovolaciemu súdu navrhli, aby dovolaním napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Súd prvej inštancie dovolania protistrane na vyjadrenie nedoručoval, nakoľko napadnuté uznesenia sa týkajú poplatkovej povinnosti výlučne žalovaných, mimo ingerencie osoby žalobcu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolania podali včas strany sporu, v neprospech ktorých bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpené advokátom (resp. advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaných je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP):

5. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

6. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný [§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a) až c) citovaného ustanovenia]. Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod, a to nielen vo vzťahu k ustanoveniu § 420 CSP, posudzovanému v tomto konkrétnom prípade, ale aj vo vzťahu k ustanoveniu § 421 CSP (§ 431 ods. 1 a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 8. júna 2017).

8. V posudzovanej veci žalovaní v 3., 4. a 5. rade (ďalej tiež „dovolatelia“) prípustnosť svojho dovolania vyvodzujú z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

9. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP je základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné, to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie

dovolateľom namietanej vady zmätočnosti a je irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V danom spore je dovolaním (resp. dovolaniami) žalovaných napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v časti výrokov II/, III/a IV/, ktorými potvrdil uznesenia prvoinštančného súdu o uložení povinnosti žalovaným v 3., 4. a 5. rade zaplatiť súdny poplatok za námietky podané proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu. Dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu vzhľadom na jeho povahu dovolaciemu prieskumu podrobené byť nemôže.

11. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili s tým, že súd hodnotí žalobou uplatnený nárok podľa hmotného práva. Naproti tomu pod „rozhodnutím, ktorým sa konanie končí“, zákon myslí tie rozhodnutia, ktorými sa konanie skončí bez toho, aby sa vec prejedнала; súd musel vec skončiť procesne, pretože existovali také prekážky, pre ktoré vec nemohol prejednať vecne. Ide napr. o prípady späťvzatia žaloby, späťvzatia odvolania, neodstránenie väd odvolania a pod. V tu posudzovanej veci o uvedené prípady nejde; uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenia prvoinštančného súdu o uložení poplatkovej povinnosti, povahu ani jednej z označených rozhodnutí nemá, a teda nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O uvedenom svedčí aj tá okolnosť, že súd prvej inštancie o námietkach žalovaných v 1. až 6. rade konal a rozhodol rozsudkom č. k. 38CbZm/327/2013-206 z 10. novembra 2015, následne, na odvolanie žalovaných, rozhodol odvolací súd rozsudkom č. k. 13CoZm/4/2020-781 z 28. apríla 2021. Napokon, na dovolanie žalovaných v 3. až 6. rade, rozhodol najvyšší súd ako súd dovolací uznesením sp. zn. 4Obdo/10/2022 z 24. novembra 2022, a to odmietnutím dovolania.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu v spojení s odvolaním napadnutými uzneseniami súdu prvej inštancie o uložení poplatkovej povinnosti, povahu rozhodnutia vo veci samej, ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, nemá, a teda atribút vyžadovaný ustanovením § 420 CSP, nespĺňa. V preskúmvanej veci tak nie je splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolaní žalovaných v 3., 4. a 5. rade v zmysle ustanovenia § 447 písm. c) CSP (keďže dovolania dovolateľov smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné).

13. V konaní o dovolaniach bol úspešnou stranou žalobca, ktorému tak vznikol voči žalovaným nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalobcovi v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (z dôvodu uvedeného v bode 3. tohto uznesenia), dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR ako R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.